

Efectele recunoasterii procedurii principale

În cazul procedurii principale, recunoasterea însemna ca hotărârea de deschidere a procedurii produce, fara îndeplinirea vreunei formalitati suplimentare, în orice alt stat, efectele prevazute de legea statului de deschidere, cu exceptia cazului în care legea prevede altfel, daca în acel stat nu este deschisa o procedura secundara (art. 17 alin. 1 din Regulament).

Recunoasterea procedurii principale da astfel deciziei de deschidere a procedurii o eficacitate si o „efectivitate” imediata. Spre deosebire de **Legea model UNCITRAL**, Regulamentul 1346/2002 urmeaza „modelul extinderii ” în alte state a efectelor prevazute de legea statului în care procedura a fost deschisa.

De aceea, Regulamentul nu enumera explicit care sunt aceste efecte care urmeaza a fi recunoscute în mod automat. Vom analiza însa efectele recunoasterii automate prevazute de Regulament prin prisma principalelor efecte ale unei proceduri de insolventa, asa cum se regasesc ele în cvasitotalitatea legislatiilor europene, inclusiv în cea româna : suspendarea actiunilor si urmaririlor individuale, dezinvestirea debitorului si numirea unui administrator sau lichidator (reprezentant al procedurii).

a) **Suspendarea actiunilor si urmaririlor individuale** va opera extraterritorial ipso iure, de la data deschiderii procedurii principale. Legea statului de deschidere va defini scopul, durata si modalitatile de ridicare a acestei suspendari. Un corolar al acestui efect este obligatia prevazuta de art. 20 alin. 1 din Regulament. În sarcina creditorilor care, ulterior deschiderii procedurii principale, au obtinut, prin orice mijloc, mai ales prin executarea bunurilor debitorului situate pe teritoriul unui alt stat contractant, satisfacerea, în tot sau în parte, a creantelor lor, de a restitui reprezentantului român sau, dupa caz, lichidatorului european valoarea obtinuta.

b) **Dezinvestirea totala sau partiala a debitorului** va deveni efectiva în orice stat implicat, la aceeasi data la care a devenit efectiva în statul de deschidere. Art. 14 din Regulament prevede masuri de protectie a tertilor de buna-credinta care ar putea contracta cu debitorul dezinvestit.

c) **Recunoasterea numirii reprezentantului procedurii si a atributiilor sale** este unul din efectele cele mai importante ale recunoasterii procedurii europene de insolventa. În virtutea recunoasterii automate, reprezentantul numit în procedura principala va avea autoritatea sa actioneze în orice alt stat implicat, fara a avea nevoie de o alta autorizatie sau formalitate (cum ar fi exequatorul). Potrivit art. 18 din Regulament, sindicul desemnat în procedura principala poate exercita pe teritoriul altui stat toate atributiile conferite de legea statului de deschidere, atâta timp cât nici o alta procedura de insolventa nu a fost deschisa ori nici o masura de conservare sau protectie

contrara nu a fost adoptata, ca urmare a unei cereri de deschidere a unei proceduri de insolventa în acel stat.

Prin urmare, Regulamentul a adoptat si în acest caz „modelul extinderii”. Astfel, atributiile reprezentantului procedurii principale nu vor fi cele ale unui administrator sau lichidator din statul în care actioneaza, ci cele prevazute de legea statului de deschidere.

Sindicul poate chiar sa deplaseze bunurile debitorului în afara statului pe teritoriul caruia se gasesc aceste bunuri.

Cu toate acestea, în exercitarea atributiilor lor într-un alt stat, sindicul desemnat în procedura principala este limitat de doua restrictii de ordin general.

- **Prima restrictie** se naste din posibila deschidere în acest alt stat a unei proceduri secundare. În acest caz, reprezentantul procedurii secundare va fi singurul care va avea atributii asupra bunurilor din aceasta procedura. Cu toate acestea, Regulamentul garanteaza reprezentantului procedurii principale influenta si un drept de veto asupra procedurii secundare. Astfel, acesta poate cere suspendarea lichidarii partiale în curs, perioada în care el este singurul abilitat sa propuna închiderea procedurii pe baza unui concordat sau unui plan de redresare. Acordul sau este necesar pentru închiderea procedurii printr-o astfel de masura (art. 33, 34 din Regulament). El trebuie sa fie informat si sa i se permita sa-si prezinte propunerile referitoare la lichidarea sau la utilizarea bunurilor din procedura secundara (art.63). În sfârșit, daca procedura secundara a fost deschisa prima, el poate cere transformarea într-o procedura de lichidare, în masura în care aceasta transformare este utila pentru satisfacerea intereselor creditorilor din procedura principala (art. 69).

- **Cea de-a doua restrictie** se naste din obligatia prevazuta de art. 18 alin.3 din Regulament în saracina sindicului de a respecta legea statului pe teritoriul caruia actioneaza, în exercitarea atributiilor lor (în special cu privire la procedurile si modalitatile de valorificare a bunurilor).

De asemenea, sindicul nu poate aduce atingere drepturilor reale ale creditorilor sau tertilor (art.5) sau drepturilor rezultând dintr-o clauza de rezerva a proprietatii (art. 7).

Efectele recunosterii procedurii secundare

În ceea ce priveste procedura secundara, recunosterea acesteia însemna ca efectele procedurii secundare nu pot fi contestate în celelalte state dar orice limitare a drepturilor creditorilor, precum suspendarea judecarii cererilor sau a actiunilor individuale ori remiterea datoriilor rezultând din aceasta procedura poate fi opusa, în ceea ce priveste bunurile situate pe teritoriul unui alt stat, numai creditorilor care si-au exprimat acordul (art.17 alin. 2 din Regulament)

Autoritatea reprezentantului numit în procedura secundara asupra bunurilor din acesta procedura va fi, de asemenea, recunoscuta.